

[Chr. Christiansen.]

er mig bekendt — jeg kender naturligvis ikke som den højtærede handelsminister alle enkeltheder — er størstedelen af de fiskerfartøjer, som er anvendt i dette land i de senere år, dog lavet her i landet og er af en kvalitet, som har vist sig ganske overordentlig god, og det er her, jeg har mine bekymringer. Det er derfor, jeg mener, det er et spørgsmål, man skal tage lidt forsigtigt på. Det er nok muligt, at det kan være rimeligt at give bevillinger i ganske bestemte tilfælde, men det er ikke helt det samme, som at man giver fri adgang til indførsel af alle mulige skibe, fra skibe på 1 000 t og nedefter. Det spørgsmål vil jeg gerne have nærmere undersøgt.

I øvrigt vil jeg henholde mig til, hvad jeg sagde i mit første indlæg, men jeg vil gerne gøre et par afsluttende bemærkninger. Det er helt klart for mig, hvad jeg også har givet udtryk for, at den situation, vi står i, og som jeg ikke har nogen tro på vil ændre sig inden for den nærmeste fremtid, vil være i stand til at føre os igennem mange af de vanskeligheder, som denne reform vil berede os; men det er min opfattelse, at der inden for de nærmeste år kan komme tider, hvor Danmark kan komme til at stå adskilligt dårligere end i dag, ja, kan komme ud i en nødsituation, hvor snarlige nødværgeforanstaltninger kan være påkrævet, og selv om man nu er så ivrig efter den frie handel og alle restriktioners bortfald, skulle man derfor måske alligevel overveje at gå frem med den forsigtighed, som det praktiske liv kunne gøre nødvendig.

Må jeg så også lige — det har jeg ikke sagt i de tidligere indlæg — gøre en enkelt bemærkning om problemerne med hensyn til den ferske fisk så vel som den frosne fisk. Jeg anmoder den højtærede handelsminister eller regeringen som helhed — hvordan det nu måtte ligge — om, at dette spørgsmål så hurtigt som muligt må blive draget ind i de forhandlinger, der nu skal finde sted. Det er naturligvis et vigtigt problem for en fiskerination som Norge, men med det om-

fang og den betydning, som dansk fiskeri har fået i de sidste ti år, er det også et problem af store dimensioner for Danmark. Jeg beder derfor om, at dette spørgsmål ikke må blive glemt for Danmarks vedkommende.

Må jeg endelig sige, at det afgørende problem for mig er, hvordan vi stiller os i den overgangstid, der uvægerlig vil komme. Vil vi anspore vort erhvervsliv og hjælpe det og prøve på at indrette os, eller vil vi blot være ligegyldige over for, hvordan tingene nu efter bestemmelserne vil komme til at ligge?

Henry L. W. Jensen: Jeg vil lige for en ordens skyld sige, at jeg ikke er enig med det ærede medlem hr. Chr. Christiansen — tværtimod — med hensyn til varedirektoratet. Hans stilling er lige modsat min, der ligger på linje med handelsministerens: at disse restriktioner før eller senere må afvikles, og at tiden til afvikling nu er kommet.

Finansministeren sagde i sin tale, at varedirektoratet formentlig — jeg lagde udtrykkeligt mærke til, at der blev sagt „formentlig“ — havde været til nytte, men da det ikke sorterer under mig, vil jeg håbe, at min kollega, det ærede medlem hr. Anker Lau, vil redegøre nærmere for det spørgsmål.

Finansministeren trak i øvrigt en hel masse ting ind i diskussionen, og det kunne selvfølgelig være fristende at gå ind på alle disse spørgsmål; det skal jeg dog ikke forsøge. Nu har vi imidlertid i to år fået den julebog, der hedder forslag til lov om ændringer i toldloven, og hvori der er nedlagt et meget dygtigt arbejde både af embedsmændene og formentlig og forhåbentlig også af finansministeren. Jeg er ikke helt overbevist om, at vi ikke får julebogen en gang til.

Vi må gøre os klart, som den højtærede udenrigsminister også var inde på, at når vi laver et syv landes marked og et seks landes marked over for hinanden — og det er faktisk det, vi gør i toldmæssig hen-